

Sygn. akt: III U 1067/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Protokolant:	sekretarz sądowy Ewelina Asztemborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 01 października 2013 r. w O.

sprawy z odwołania B. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddziałowi w W.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania B. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w W.

z dnia 29.05.2013r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje B. G. prawo do emerytury od dnia 1 kwietnia 2013 roku,
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

B. G. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w W. z dnia 29.05.2013r., nr (...), odmawiającej mu prawa do emerytury. Wskazał, że organ rentowy do pracy w szczególnych warunkach niesłusznie nie zaliczył mu okresu zatrudnienia na stanowisku spawacza w (...) Sp. z o.o. w N. w okresie od 1.04.1978r. do 31.05.1986r., od 23.07.1987r. do 19.04.1992r., od 2.11.1992r. do 30.11.1994r. i od 1.03.1997r. do 31.12.1998r.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu podniósł, że odwołujący na dzień 01.01.1999r. wykazał okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 25 lat, nie wykazał jednak 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. ZUS wskazał, że do stażu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresów zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w N. od 1.04.1978r. do 31.05.1986r., od 23.07.1987r. do 19.04.1992r., od 2.11.1992r. do 30.11.1994r. i od 1.03.1997r. do 31.12.1998r., ponieważ odwołujący nie przedstawił świadectw pracy w szczególnych warunkach.

Biorąc powyższe pod uwagę organ rentowy stwierdził, że B. G. nie spełnia przesłanek do nabycia prawa do emerytury, dlatego zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

B. G. w dniu 08.04.2013r. złożył wniosek o ustalenie uprawnień do wcześniejszej emerytury.

Po jego rozpoznaniu ZUS II Oddział w W. w dniu 29.05.2013r. wydał zaskarżoną decyzję, w której odmówił mu prawa do emerytury wskazując, że odwołujący na dzień 1.01.1999r. nie udowodnił wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Z akt ZUS wynika, że organ rentowy uznał za udowodniony na dzień 01.01.1999r. ogólny okres pracy wynoszący 26 lat, 2 miesiące i 3 dni okresów składkowych. Do pracy w szczególnych warunkach nie uwzględniono zaś żadnego okresu zatrudnienia, a w szczególności okresu pracy w (...) Sp. z o.o. w N. od 1.04.1978r. do 31.05.1986r., od 23.07.1987r. do 19.04.1992r., od 2.11.1992r. do 30.11.1994r. i od 1.03.1997r. do 31.12.1998r., bowiem odwołujący nie przedstawił świadectwa pracy w szczególnych warunkach za te okresy.

Zdaniem Sądu odwołanie B. G. od decyzji ZUS z 29.05.2013r. jest zasadne, bowiem spełnia on przesłanki do przyznania mu emerytury.

B. G. urodził się w dniu (...) zatem podstawą ubiegania się przez niego o prawo do emerytury jest art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Zgodnie z tymi przepisami prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po 01.01.1949r., jeżeli:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa,
- w dniu wejścia w życie przepisów ustawy emerytalnej, tj. 01.01.1999r., udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 dla mężczyzn i okres zatrudnienia w szczególnych warunkach co najmniej 15 lat.

Według przepisu § 2 ust. 1 w/w Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w Rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Zdaniem Sądu w świetle powyższych przepisów B. G. spełnia przesłanki do uzyskania prawa do emerytury, gdyż osiągnął wymagany wiek oraz na dzień 01.01.1999r. udokumentował wymagany ogólny staż pracy. Wprawdzie odwołujący jest członkiem OFE, lecz złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa.

Przedmiotem sporu było jedynie ustalenie, czy w okresach zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w N. od 1.04.1978r. do 31.05.1986r., od 23.07.1987r. do 19.04.1992r., od 2.11.1992r. do 30.11.1994r. i od 1.03.1997r. do 31.12.1998r. odwołujący wykonywał pracę w szczególnych warunkach.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, przed Sądem ubezpieczeń możliwe jest wykazywanie okoliczności, od których zależy nabycie uprawnień do emerytury wszelkimi dowodami (wyrok SN z dnia 06.09.1995 r., II URN 23/95, OSNP 1996/5/77, wyrok SN z dnia 02.02.1996 r., II URN 3/95, OSNP 1996/16/239).

Na okoliczność pracy B. G. w spornym okresie Sąd dopuścił dowód z przesłuchania odwołującego w charakterze strony, przesłuchał świadków oraz dopuścił dowód z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych odwołującego.

Z akt tych wynika, iż odwołujący w okresie od 6.07.1972r. do 31.03.1978r. zajmował stanowisko ślusarza a następnie od dnia 1.04.1978r. do 31.12.1998r. stanowisko spawacza. Wynika z nich również, że w czasie zatrudnienia w w/w zakładzie odwołujący wyjeżdżał również do pracy na budowach eksportowych za granicą do NRD i do Niemiec i wówczas miał zawarte umowy o pracę na budowie eksportowej w okresach: od 22.06.1983r. do 31.10.1984r. na stanowisku spawacza, od 9.06.1986r. do 31.05.1987r. na stanowisku blacharza, od 27.11.1989r. do 31.12.1990r. na stanowisku spawacza i od 11.02.1991r. do 19.01.1992r. na stanowisku monter.

B. G. przesłuchiwany na okoliczność pracy w (...) Sp. z o.o. w N. zeznał, iż zaczął tam pracę jako ślusarz, następnie skierowano go na kursy spawalnicze i potem pracował już przez cały czas jako spawacz. Spawał grzejniki, konstrukcje, wymienniki ciepła, rury i walczaki. Odwołujący zeznał, iż wyjeżdżał też do pracy za granicę. Pracował tam jako spawacz, a następnie jako blacharz zgrzewając na zgrzewarce blachę. Za granicą pracował też jako monter i wówczas robił fasady na budynkach, elewację.

Na okoliczność pracy odwołującego Sąd przesłuchał również świadków S. B., W. G. i J. W..

S. B. zeznał, że razem z odwołującym chodził do szkoły i razem od 07.02.1997r. podjęli pracę w I.. Zeznał, że na początku obaj byli ślusarzami i wykonywali różne prace, także spawanie a potem tylko spawali, przy czym angaże spawaczy dostali dopiero po ukończeniu kursu spawalniczego i od tego momentu zajmowali się tylko spawaniem. Z zeznań świadka wynika, że spawali m.in. konstrukcje na eksport, kominy, tobusy do silników, wymienniki ciepła, grzejniki, cyklony do kotłowni i inne rzeczy, a odwołujący do końca pracy w I. był spawaczem.

Świadek W. G. zeznał natomiast, że w I. N. pracował od 1975r. do 2002r. jako spawacz, ślusarz. Pytany o odwołującego zeznał, iż pracował on w brygadzie spawalniczej, spawał konstrukcje, kominy, filtry.

Także z zeznań świadka J. W. wynika, iż odwołujący w firmie (...) pracował jako spawacz, spawał konstrukcje, ciął palnikiem kształtki. Żaden ze świadków nie pracował natomiast z odwołującym za granicą.

Zdaniem Sądu w/w zeznania w całości zasługują na wiarę, gdyż są spójne, logiczne i tworzą logiczną całość z danymi wynikającymi ze złożonych do ZUS, w tym ogólnym świadectwem pracy, wystawionym w dniu 12.05.2003r. przez pracodawcę odwołującego, tj. (...) Sp. z o.o. w N., gdzie wskazano stanowisko ślusarza i spawacza.

Mając na uwadze całokształt w/w okoliczności Sąd uznał, że do pracy w szczególnych warunkach należy B. G. zaliczyć okresy zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w N., w których pracował jako spawacz oraz okresy pracy na budowie eksportowej za granicą, gdzie również pracował jako spawacz. Są to okresy pracy w Polsce: od 1.04.1978r. do 21.06.1983r., od 4.12.1984r. do 22.04.1986r., od 23.07.1987r. do 26.11.1989r., od 11.02.1991r. do 19.01.1992r. i od 2.11.1992r. do 31.12.1998r. oraz okresy pracy za granicą: od 22.06.1983r. do 31.10.1984r., i od 27.11.1989r. do 31.12.1990r., tj. łącznie 16 lat 3 miesiące i 7 dni.

Z treści Wykazu A Dział XIV poz. 12, stanowiącego załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynika, że prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym i atomowodorowym zaliczone zostały do prac w szczególnych warunkach.

Do pracy w szczególnych warunkach Sąd nie zaliczył natomiast odwołującemu okresu zatrudnienia w I. N. na stanowisku ślusarza od 6.07.1972r. do 31.03.1978r. oraz okresów zatrudnienia za granicą na stanowisku blacharza i monter, gdyż prace na tych stanowiskach nie zostały wymienione w przepisach Rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983r. jako prace w warunkach szczególnych.

Po zaliczeniu do pracy w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia na stanowisku spawacza B. G. spełnił wszystkie przesłanki warunkujące nabycie uprawnień do wcześniejszej emerytury, wynikające z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Na dzień 01.01.1999r. udowodnił wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat, osiągnął wiek 60 lat oraz złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd w oparciu o art. 477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 14.02.2013r. i przyznał B. G. prawo do emerytury począwszy od dnia 01.04.2013r., tj. miesiąca złożenia wniosku.

Zgodnie z treścią art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującemu prawo do emerytury, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego, co do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, tj. zarówno przyznającego prawo do świadczenia, jak też jego brak (wyrok SN z dnia 28.04.2010 r, II UK 330/09, LEX 604220).

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie brak było podstaw do obciążenia organu rentowego odpowiedzialnością za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji o przyznaniu odwołującemu prawa do emerytury. ZUS nie dysponował bowiem niezbędnymi dowodami pozwalającymi na uznanie pracy odwołującego w (...) Sp. z o.o. w N. w spornym okresie jako pracy w szczególnych warunkach. Odwołujący nie złożył bowiem świadectwa pracy w szczególnych warunkach z tego zakładu. Powyższe skutkowało koniecznością przeprowadzenia postępowania dowodowego w celu ustalenia rodzaju wykonywanych przez niego czynności i w konsekwencji na zaliczenie do pracy w szczególnych warunkach części spornego okresu. Z tych względów Sąd stwierdził brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.